

iNTERN FORMATION

NR. 2, JUNI 1988

winterthur-borgen legatet 1988

Den 21. marts 1988 blev en festdag på regionskontoret i Aalborg. Regionschef Keld Kristensen, lægeassurandørerne Hans Ove Sørensen og Karsten Egelund samt kontorpigerne havde skabt nogle festlige rammer for overrækkelsen af winterthur-borgen-legatet 1988 til overlæge Jens Peter Johansen, Arbejdsmedicinsk Klinik, Aalborg.

Legatmodtageren udpeges af Lægernes Forsikringsforening af 1891, og overlæge dr. med. Finn Hardt begrundede på foreningens vegne valget af Jens Peter Johansen, inden han overrakte checken på 25.000 kr. I sin begrundelse nævnte Hardt, at Jens Peter Johansen med talent og flid har opbygget en velfungerende arbejdsmedicinsk afdeling på Aalborg Sygehus. En afdeling, der mønsteragtigt sikrer patienterne den bedst mulige undersøgelse og behandling. Endvidere har afdelingen, gennem forskning af blandt andet mænds frugtbarhed og arbejdsmiljøets indvirkning herpå, bibragt mange nyttige resultater til blottæggelse af arbejdsmiljøproblemer. Efter overrækkelsen takkede legatmodtageren i en tale for den tildelte hæder. Talen bringes her i uforkortet form, idet den på glimrende vis fortæller om arbejdsmedicinens historie og nutidige betydning.

Takketale, overlæge Jens Peter Johansen:

Det er mig en stor ære og personlig glæde at modtage winterthurborgens hædersgave. Jeg betragter det samtidig som en cadeau til medarbejderne ved Arbejdsmedicinsk Klinik, som i høj grad har bidraget til de resultater, der er opnået ved afdelingen her i Nordjylland.

Historisk set har arbejdsmedicinen dybe rødder i Europa, og mange af de arbejdsmedicinske problemer vi i dag beskæftiger os med, er beskrevet for flere hundrede år siden. Arbejdsmedicinens fader og grundlægger, Bernardino Ramazzini, blev således professor i medicin for mere end 300 år siden, og allerede i år 1700 kom den første

Overlæge Jens Peter Johansen modtager winterthur-borgen-legatet 1988 af dr. med. Finn Hardt.

omfattende afhandling om arbejdsmedicinske sygdomme ved universitetet i Padoa. Ramazzini foreslog, at læger, udover de sædvanlige lægelige spørgsmål til patienterne, altid skulle spørge om patienternes arbejde. Selv i dag, næsten 300 år efter, er det endnu ikke blevet en naturlig del af lægers virke.

Ramazzini har givet en meget præcis beskrivelse af stenbuggeres risiko for lungesygdom, bagernes risiko for melallergi, men også beskæftiget sig med ergonomiske problemer og risiko for sygdomme i bevægeapparatet, f.eks. i forbindelse med stående arbejde. Selv kontorarbejde har han medtaget i sin afhandling, han skriver således: "Sygdomme, der rammer kontorfolk, kommer især af tre årsager. For det første megen stille-siddende, for det andet håndens uophørlige bevægelser i samme retning og for det tredje det åndelige pres ved ikke at måtte lave fejl. Sygdommene er indvoldsforstyrrelser med dårlig fordøjelse, følelsesløshed i benene samt dårlig blodcirkulation. Med andre ord de mangler bevægelse af kroppen, men selv om de ønskede det, har de

ikke tid til det, de er lønarbejdere og må skrive hele dagen." Ramazzini har således, udover de klassiske fysisk-kemiske påvirkninger, beskæftiget sig med ergonomiske og psykiske arbejdsmiljøproblemer, som selv i dagens Danmark kun vanskeligt accepteres som følger af arbejdslivet.

Arbejdsmedicinen har imidlertid inden for de seneste 10 år undergået en nærmest eksplosiv udvikling fra at være et U-land til nu at være karakteriseret ved en igangværende udbygning på tre niveauer:

1. arbejdstilsynet er blevet udbygget med sundhedspersonale.
2. bedriftssundhedstjenesten er under opbygning.
3. inden for de sidste 10 år er der etableret arbejdsmedicinske afdelinger i hele landet.

Det har naturligvis været en meget stor glæde at have fået lejlighed til at være med i denne opbygning og udvikling af det arbejdsmedicinske speciale og de arbejdsmedicinske hospitalsafdelinger. Afdelingen i Aalborg har i løbet af knap 7 år udviklet sig fra et

nærmest enkeltmandsforetagende til nu at være et velfungerende team af læger, psykolog, sygeplejerske, socialrådgiver og sekretærer, alle engagerede i afdelingens daglige virke og i både undervisning, forskning og også udover klinikens rammer har alle deltaget i fagets udvikling som helhed.

Vi har deltaget i opbygning af et arbejdsmedicinsk registrerings-system, har udviklet kendskab til edb-værktøjet som grundlag for videre systematisering og analyse af arbejdsmedicinske problemstillinger. Desuden har klinikens medarbejdere været involverede i undersøgelse af sammenhæng mellem arbejdsmiljø og mænds evne til at få børn.

Klinikens opbygning er foregået i en konstruktiv dialog mellem arbejdsmarkedets parter, forvaltning og sygehuspolitikere, og vi har opnået den glæde at have politikernes ord for, at klinikken først og fremmest skal virke forebyggende. Dette er også helt i overensstemmelse med Ramazzinis bedste bemærkning om hospitalslæger, der uden kendskab til arbejdspladsforhold behandler arbejdsmedicinske sygdomme som andre sygdomme, uden tanke for det væsentlige ved disse sygdomme: iværksættelse af forebyggende tiltag på arbejdspladsen.

Som arbejdsmedicinere er det måske en speciel glæde at modtage en hædersgave fra Lægernes Forsikringsforening, som jo er tilknyttet winterthur-borgen forsikrings-

Regionschef Keld Kristensen byder velkommen.

Legatmodtageren takker for hæderen.

selskabet. Nogle ville måske undre sig. En vigtig opgave for klinikken er netop at afdække sammenhæng mellem arbejde og sygdom, og for den enkelte patient bidrage med rejsning af erstatningssag over for virksomheden og dermed forsikringsselskabet.

Forsikringsselskabet er med til at betale erstatning til ofre for et dårligt arbejdsmiljø - forhold som udredes her på den arbejdsmedicinske klinik. Omkostningerne for virksomhederne og forsikringsselskaberne har været kraftigt stigende i kraft af den meget store stigning i antallet af anmeldte og anerkendte erhvervs sygdomme, en stigning, der formentlig vil fortsætte i kraft af en øget viden om sammenhæng mellem arbejde og sygdom, og inddragelse af nye sygdomsgrupper under erhvervs sygdomsbegrebet, og dermed optagelse på listen over anerkendte erhvervsbetingede lidelser - en udvikling klinikken er med til at fremme.

Man kan imidlertid pege på et fælles interesseområde mellem forsikringsselskabet og den arbejdsmedicinske afdeling, nemlig interessen i forebyggelse.

Jo tidligere vi som arbejdsmedicinere har mulighed for at komme ind med forebyggende foranstaltninger, jo færre varige arbejdsbetingede lidelser skulle vi gerne have, og dermed færre forsikrings-sager.

Jeg vil slutte min tak med endnu et citat af arbejdsmedicinens fader, han skriver om videnskabsmænd:

De lærde - "Af de lærde er de mest studiemindede dem, der forbereder udgivelse af egne værker. De vil sælge deres sjæl for at blive udødeligt berømte. Det er de egentlige lærde." Andre - og det er de fleste, er besat af en lidenskab for hurtigt at skrive og publicere materiale af lav kvalitet

- aborter mere end fuldbårne tanker. De egentlige lærde ser frem til berømmelsen og slider dag og nat, således at de ofte dør, før end de er færdige med deres arbejde. Langt mindre skade lider de, som er tilfredse med kun at slide og skrive om, hvad andre har opdaget og skrevet.

Jeg ved ikke rigtig, hvilken kategori af videnskabsmænd vi hører til. Det er mit indtryk, at der produceres meget originalt arbejde her på Arbejdsmedicinsk Klinik i Aalborg, i hvert fald sker det ofte ved slid dag og nat, men jeg håber ikke, at vi går hen og dør, før end arbejdet er afsluttet. Det kunne gå hen at blive dyrt for forsikringsselskabet, hvis vi fik anerkendt den form for stress som arbejdsbetinget.

Jeg opfatter denne hædersgave som en opmuntring til at fortsætte det store arbejde, der ligger forud for at opbygge en egentlig forebyggende arbejdsmedicinsk aktivitet, både inden for sygehusvæsenet, ved undervisning og forskning i Danmark.

Efter takketalen dannede et smukt "ta'-selv"-bord med alskens lækkerier centrum for festens videre forløb - og ca. 75 prominente gæster fra den nordjyske sundhedssektor hyggede sig et par timer med de lokale winterthur-borgen folk samt vicedirektør Søren Schou-Nielsen.

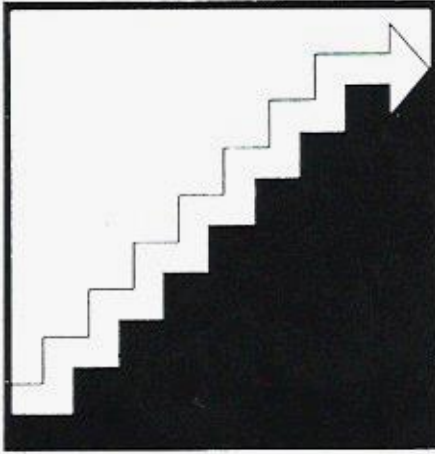
Fra gæsternes side blev der udtrykt stor glæde over dette festlige arrangement - og de to lægeassurandører benyttede selvfølgelig den gode stemning til at knytte en række nye kontakter.

Sv. E. Fisker, Aalborg.

Lægeassurandør Hans Ove Sørensen har "bid".

INFO MØDET

Årets andet info-møde var på grund af omlægning henlagt til kantine på 3. sal. Det var årets hidtil varmeste dag og de fleste af de informationer, der blev givet, var mede yderligere.

Direktør Malling var bortrejst, så mødet blev ledet af Per Hessel, som åbnede mødet med at byde velkommen og omtale dagsordenen, som omfattede punkterne

- resultatet af årets første fem måneder, SKADE og LIV
- nyt fra forsikringsområdet
- nyt lønsystem pr. 1. juli 1988

Om resultatet af forsikringsforretningen, oplyste Per Hessel med hensyn til "SKADE", at det var vanskeligt at drage sammenligninger med tallene for præmierne i 1987, idet disse - som alle vil kunne huske - var stærkt påvirkede af edb-situationen i første del af 1987. I de første fem måneder af 1988 har vi imidlertid faktureret ca. 175 mio. præmiekrone, og det kan vi være ganske godt tilfredse med. Det synes at føre til et godt resultat for halvåret.

Tallet for de reserveregulerede skader for januar - maj 1988 viser en skadeudgift på ca. 93 mio. kr. Når skadeudgiften sættes i forhold til de fakturerede præmier, kan resultatet karakteriseres som særdeles tilfredsstillende.

Det skal dog straks understreges, at vi har været særdeles heldige i de fem måneder, idet vi stort set er skånet for storskader. Man skal derfor ikke forledes til at tro, at 1988 bliver et 1987 med modsat fortegn, meget kan ske endnu i anden halvdel af 1988.

Per Hessel gennemgik derefter for-

løbet af de enkelte brancher og viste, at det gode resultat blandt andet skyldes et godt forløb af arbejdsskade, transport.

I "LIV" har vi i år kunnet konstatere en stigning i tilgangen på ca. 16%. Desværre kan der også ses den stigning i afgang på ikke mindre end ca. 45%.

Dette sidste forhold skyldes dels de nye skatteregler (bortfaldet af 2000 kr.- fradraget) og dels svigtende indtægt har visse kundesegmenter, hvilket bevirker, at disse ophæver tegnede forsikringer for at skaffe likvide midler.

Den store afgang betyder desværre at nettotilgangen i de første fem måneder kun ligger på niveau med 1987.

Omkostningen har på nuværende tidspunkt et forløb svarende til det forventede.

Per Hessel omtalte derefter de to præmieforhøjelses-kampagner, som gennemføres i 1988.

I auto er der foreløbigt udsendt breve til ca. 10.000 forretninger. Indenfor den nærmeste tid udsendes yderligere 18.000 forhøjelsesbreve. På en sådan forhøjelses reagerer nogle kunder altid med en opsigelse. På de første 10.000 breve har vi kun modtaget godt 400 opsigelser og det giver ikke anledning til bekymringer.

FAMILIEFORSIKRINGEN har - fortalte Arne Bruun - haft en skadeprocent på ca. 100 i de seneste år. En regulering af præmien er derfor nødvendig. En analyse viser, at det indre København er meget stærkt belastet, og præmien i postdistrikterne K, N og V vil derfor blive forhøjet med 40%. I resten af København og i de større byer, bliver forhøjelsen 25% og i resten af landet nul.

Kunderne vil dog blive tilbudt en forøget selvrisiko med en præmierabat på 25%.

I den nye tarif vil forsikringer med store forsikringssummer blive forholdsvis dyrere - de har været billige - medens præmien på pensionistforsikringer ikke forhøjes.

FAMILIE-kampagnen starter 1.9.88. Per Hessel gav derefter ordet til Leif Jensen, som gjorde rede for det nye lønsystem, som er indeholdt i Fællesoverenskomsten, og som træder i kraft den 1.7.1988. Et detaljeret referat skal ikke gives her, idet de nye regler er at læse i FOK.

Leif Jensen redegjorde for den forventede administration af de nye elementer "ekstraordinære trinstigninger" og "personligt tillæg". Disse vil kunne tages i anvendelse, når ledelsen har udarbejdet retningslinierne.

Under punktet "eventuelt" udspandt der sig en livlig diskussion mellem deltagerne om "erhvervsrapporten" som tidligere er omtalt i et brev fra direktør Malling til alle medarbejderne.

Der er nu nedsat flere arbejdsgrupper som skal arbejde med realisering af projektet. Alle var enige om at projektet skal forberedes godt, at vi ikke skal kaste os ud i HOVSA-løsninger, og at det må tage den tid der er nødvendig, for at organisationen kan omstille sig.

Claus Bache fik under diskussionen lejlighed til at redegøre for det meget store analysearbejde, der ligger bag erhvervsrapportens konklusioner.

Leif Jensen

Saltvand i blodet

Det er dejligt at konstatere, at så mange medarbejdere fra **winterthur-borgen a/s**, dyrker sejlsport i deres fritid, det er nok en lige så stor skare som f.eks. badminton o.l. . Derfor er det også med stor glæde, at der kan berettes om de flotte resultater i dette års Fyn rundt, hvor **winterthur-borgen a/s** personale var repræsenteret på ikke mindre end 3 både:

- Jens Overgaard Århus
X 99 Hexi
- Jens J Vølver Randers
X 99 40 i Feber
- Bjarne Bukdahl Århus
X 99 40 i Feber
- Per Jensen Skanderborg
Larsen 28.

Selv om Fyn rundt er en sejllads med ca. 1150 deltagende både, sej-

les der ca. 35 løb fordelt på de enkelte båd typer. Hvert løb starter med ca. 5 minutters mellemrum, og bådene i deres klasse bliver målt i forhold til hinanden.

I feltet for X 99 delte Jens Overgaard en 6. plads, sammen med 3 andre både, og Jens J. Vølver og undertegnede delte en 10. plads med en anden båd - ud af 20 startende.

I feltet for Larsen 28, fik Per Jensen en anden plads, hvilket er meget flot.

Dette års Fyn rundt blev gennemført af 900 både, hvilket er det meste nogen sinde.

Bjarne Bukdahl

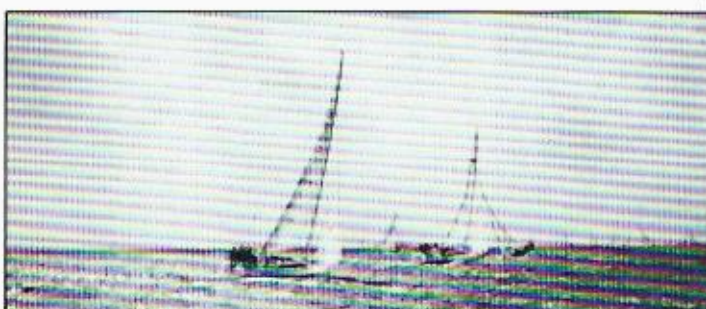
Lækker start på Fyn Rundt!

Korshavn fyldt til bristepunktet inden start.

J.J.Vølver i en afslappet stund inden start.

Opinion

En
fuldendt
organisa-
tion

Med baggrund i trepartsforhandlingerne i november 1987, nedsatte statsministeriet i februar 1988 et udvalg som på tiden undersøger hvilke muligheder der er for en arbejdsmarkedspension.

Udvalget arbejder med: samspilsproblemer imellem privat og offentlig pension, hvad der skal ske med bestående ordninger, overførselsproblematik og lignende.

Udover disse vigtige områder skal udvalget fremsætte lovforslag om hvordan en arbejdsmarkedspension skal opbygges og hvilke lovgivning der er behov for. Men hvilke konsekvenser vil en sådan ordning i givet fald få for winterthurborgen a/s? Ja, det afhænger selvfølgelig af hvordan den endelige udførelse bliver. Det er klart, at der er en række gode argumenter for en arbejdsmarkedspension.

Den vil fremme opsparingen med deraf følgende nationaløkonomiske konsekvenser. Udover dette vil den

sikre ALLE pensionister en økonomisk god alderdom, ingen tvivl om dette. Men hvis disse - både rigtige og solidariske - argumenter viser sig at resultere i centraliseret administration, f.eks. via ATP Fonden, eller lignende - vil dette være en trussel for det frie pensionsmarked. Det vil samtidig være en underkendelse af vor ret til, efter eget valg at vælge pensionsadministrator. Dette er selvfølgelig påpeget ud fra en politisk holdning. Argumenter som at man bør søge at få en stor kapitalspredning, og at man bør udnytte de eksperter vi har sidende rundt omkring i livselskaberne trækker i den rigtige retning. Det må være muligt at skabe en ordning der tilgodeser både det sociale og det individuelle aspekt.

Per Guldbandsen

"Når jeg bliver stor, skal verden være fuldendt. Du kan sige til dem at de har seks år", sagde Trine fra Radiserne engang.

Men ligegyldigt hvor mange år vi gi'r hinanden, er der stadig noget i vejen.

- Hvis bare vi havde nogle bedre politikere, siger vælgerne.

- Hvis bare vi havde nogle bedre vælgere, siger politikerne.

- Hvis bare vi havde nogle bedre ledere, siger medarbejderne.

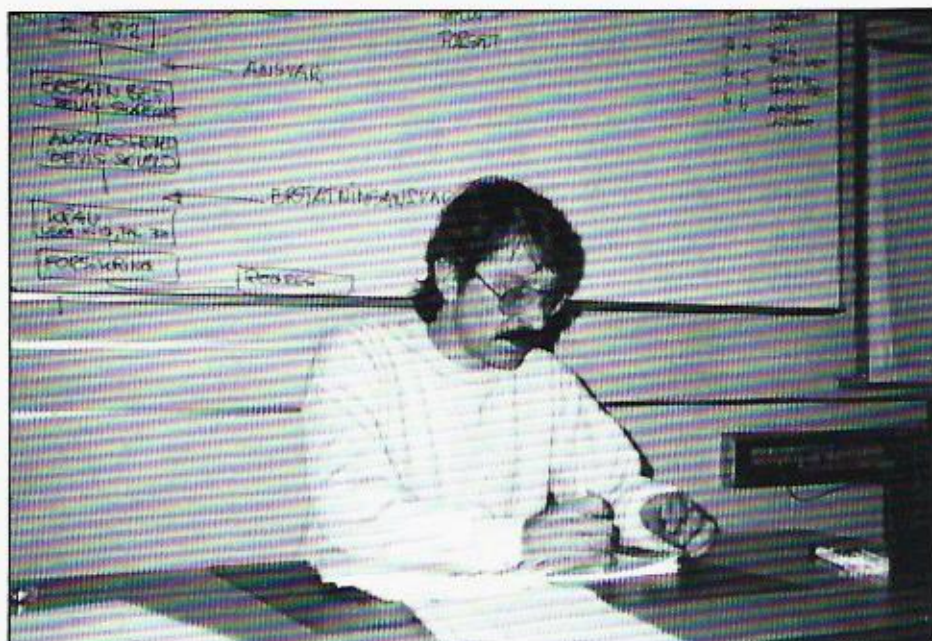
- Hvis bare vi havde nogle bedre medarbejdere, siger lederne, - fyrer nogle af dem og begynder at lede efter genier.

Men hemmeligheden ved en veldrevet virksomhed er ikke, at den har monopoliseret markedet for enestående dygtigheder ved at stjæle dem fra alle de andre. Ligesom hemmeligheden ved et succesrigt bridgemakkerskab ikke er, at de altid har de bedste kort på hånden. Hemmeligheden er, at spille det maximale spil med de givne kort.

Det gælder om at opbygge en organisation, som får almindelige mennesker til at præstere ualmindelige resultater. Når det kommer til stykket er vi såmænd rigtig gode alle sammen, ledere som medarbejdere, politikere som vælgere. Men ingen af os er genier. Det er altså os almindelige mennesker som i virksomhederne og i samfundet SAMMEN skal præstere det der skal til.

Per Guldbandsen

Frithjof Rasmussen gav arbejdet i IN's redaktion, æren for sin ansøgning til Forsikringshøjskolen, det var redaktionsarbejdet der ligesom fik åbnet hans øjne for, at der er andet end tariffer og salgsmateriale at arbejde med. Han sagde, at han har været glad for sine år i winterthur-borgen, og gerne vil tilbage til selskabet igen. Noget der varmede var hans slutbemærkning, "hils i redaktionen og alle de andre, jeg savner jer alle".

Peder Toft.

''FRITTE''

Han skal være der fire et halvt år, - det er ni gange seks måneder, og han tog tolv kilo på de første seks måneder.

- Hvad kan det ikke ende med?
- Hvem er han egentlig?

Det er vores tidligere kollega i redaktionen, nu lærer på Forsikringshøjskolen, og tidligere salgsassistent i Københavns distrikt, Frithjof Rasmussen.

Jeg besøgte Frithjof på højskolen en tirsdag, hvor han havde et jurahold. Vi havde aftalt at mødes, imedens de stakkels elever havde tirsdagsprøve. Det gjorde vi så, og jeg lavede mit interview med Fritte. Efter interviewet gav han frokost.

Fritte fortalte om jobbet som helhed. Det er ikke kun lærergerningen på højskolen, der skal bestrides, men de har også til opgave at undervise EFG-elever på handelsskolen, bl.a. i København og Odder.

Det er forsikrings elevernes basisår, som skolen er involveret i, det består af tre moduler, på hver to uger.

Det første modul omhandler skade, andet modul omhandler person, og det Frithjof lige havde afsluttet var modul tre. Fjorten dage, hvor eleverne udover orientering om assurandørens arbejde, taksatorrens job, reassurance, havde til opgave at lave et forsikrings-selskab.

De skulle lave budget, søge koncession, regne skadesforløb ud og mange andre ting, som er forbundet med et forsikringsselskab. Fritte er også med i Forsikringshøjskolens EDP-udvikling og han har blandt andet involveret sig i udviklingen af en præsentationsbog "BLÅ BOG", hvor det er meningen at skolens personale skal præsenteres for kommende elever.

Rungstedgaard

Frihed

Hvad er bedst, frihed eller tryghed? Spørgsmålet er umuligt at besvare. Og det skal det også være. For vi har alle brug for begge dele.

Sætter vi frihed og tryghed i hver sin ende af en skala, ligger vi alle på denne, men forskellige steder. For vi har ikke de samme behov for frihed og tryghed.

Nogle mennesker kræver megen frihed. Faste arbejdstider og vaner virker kvælende for disse. Hvorimod udfordringer som faldskærmsudspring, vildmarksture, mulighed for selv at skabe rammerne for eget arbejde, giver disse mennesker følelsen af indhold i livet.

Andre mennesker har brug for mange tryghedsforanstaltninger om sig. De vil vide, hvad de skal lave resten af dagen, næste år etc. De sætter pris på vaner, lov og orden, og ville dø uden trygge rutiner.

Nu er det ikke sådan, at vi enten er det ene eller det andet. Vi har alle behov for såvel frihed som tryghed. I forskellige situationer kan det være overvejende det ene eller det andet.

I spændingspunktet mellem yderlighederne: den fuldkomne frihed og den fuldkomne tryghed, er det, at vi lever og arbejder. Vi lever altså mellem modsætninger, men ikke kun på dette område.

OPDRAGELSEN

Der skal her introduceres to begreber: socialisation og individuation. Socialisation betyder opdragelse, overvejende den del af den, der går ud på overførsel af samfundets normer til individerne. En opdragelse, der stræber efter at gøre os ens. Modpolen til socialisation er individuation, der er den udvikling, som indebærer, at vi bliver forskellige. F.eks. barnets oprør mod forældrene.

Barnet reagerer mod forældrenes påbud og forbud, men ville blive panikslagent, om disse forsvandt med et slag. Altså et udtryk for forholdet mellem tryghed og frihed, og mellem socialisation og individuation.

Ligesom frihed og tryghed er socialisation og individuation nødvendige modsætninger. Socialisation giver tryghed og skaber rammerne indenfor hvilke frihedens handlinger udføres. Individuation er den del af vores opvækst, der i det hele taget gør os i stand til at handle i overensstemmelse med vores frihedsidealer.

I vores kultur overuddannes vi i socialisation. Sådan at forstå, at vi højere grad opdrages til at finde tilfredsstillelse for tryghedsbehovene gennem tilpasning til omgivelsernes krav, end vi opdrages til at finde tilfredsstillelse for frihedsbehovene.

Det er jo sådan, at vi gennem

vores opvækst får udviklet vores tilpasningsevne gennem et belønnings- og afstraffelsessystem. Fra barnsben af får vi ros, når vi opfører os sådan, som andre forventer, og ris, når vi f.eks. som femårige synger i bussen: "Hvad tænker ikke de andre om dig!!!"

Det gælder med andre ord om at tage sig sammen for at få en god karakter. Vi stræber efter at tilpasse os "lærerens" krav for at høje karakterer, i stedet for at glædes ved at udvikles på egne betingelser.

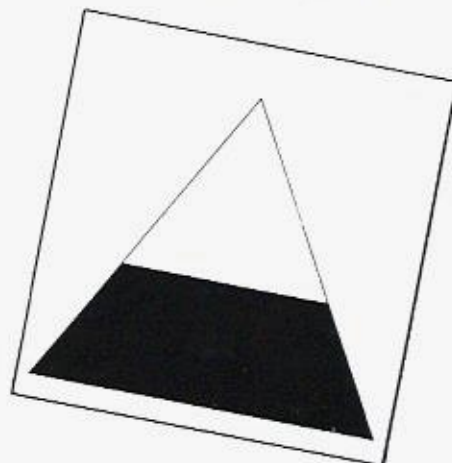
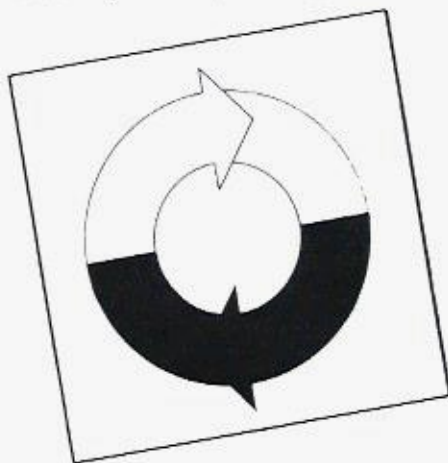
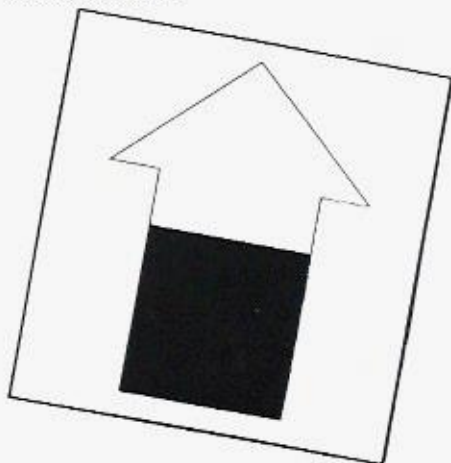
Det er sådan at lydighedsrefleksen udvikles. Lydighedsrefleksen betyder, at vi hellere siger "ja" til andres krav til os og vores tid, end til at sige "ja" til os selv.

Vores egen vilje ligger altså underdrejet. Og det er uheldigt. For det er viljen til at ville, der er forudsætningen for evnen til at kunne. Vil vi ikke, så kan vi ikke.

VIL vs SKAL

Der ser ud til at være sammenfald mellem "tryghedsnarkomanerne" og de "regelrette" - dem, der mener, at de handlinger de udfører, er handlinger, som de "skal" udføre. Men egentlig er der ikke noget, som vi "skal". Vi står altid overfor at kunne vælge mellem for og imod, mellem ja og nej.

Årsagen til at vi følger reglerne er ikke, at vi "skal" gøre det,

< trygghed

men at vi kan indse, at der er en vis nytte i, at vi alle følger reglerne. Det gælder i trafikken som på arbejdspladsen. Vi "vil" gerne følge reglerne, fordi vi kan se det fornuftige deri. Hvis vi ikke indser nytten af visse regler, bør vi sætte spørgsmålstegn ved dem.

"Kan" og "skal" er to ord, som vi ofte bruger i stedet for "vil". Men bruger man "kan" og "skal", lægger man ansvaret for at tingene kan forandres bort fra sig selv. "Sådan kan vi ikke gøre det" og "vi skal altså gøre det sådan" er typiske eksempler, hvor man lægger ansvaret fra sig: "sådan er det nu engang", i stedet for at stille spørgsmålene "hvorfor", "hvad kan vi gøre ved det" og "hvordan kommer vi videre". "Kan" og "skal" giver selv sagt en fastlåst struktur, til gavn for de regelrette, der sætter stor pris på, at deres situation ikke forandres.

Benytter man sig af "vil", tager man selv ansvaret for udviklingen, og har dermed også mulighed for at være med til at præge den. Det gælder altså om at sige jeg "vil" gøre sådan og sådan, for det er til gavn for arbejdspladsen, egen arbejdssituation m.v.

MÅL

Hvis vores handlinger på arbejdspladsen ikke er nogle vi "vil", må vi se i øjnene, at der ikke er overensstemmelse mellem egne og virksomhedens mål. For at kunne foretage en sådan vurdering,

må vi kende virksomhedens mål. Dels med os, dels i det hele taget. Men først og fremmest må vi som sagt benytte os af "vil" i stedet for "skal". For bruger vi "skal", får vi aldrig sat de nødvendige spørgsmålstegn, men luller os ind i "sådan har det altid været", og bruger vores energi på at tilfredsstille tryghedsbehovene, i stedet for at bruge den på mere konstruktive formål.

Som "skal"-siger er det de kortsigtede mål, der tilgodeses. Om nogen overhovedet. Hvorimod "vil"-sigerne holder deres langsigtede målsætninger for øje. Når man udfører en handling, siger man: "er dette i overensstemmelse med mine langsigtede mål?" Det er nemlig vigtigt, at der er sammenfald mellem handling og mål, og mellem egne og virksomhedens mål, for ellers sidder man reelt i den forkerte stilling. Det lyder hårdt, men det er af bydende nødvendighed, at der er overensstemmelse, hvis man kvalitativt skal udføre det optimale, til gavn for sin arbejdsplads og sig selv.

Med i billedet hører den uundværlige kommunikation mellem virksomhed og medarbejder, så alle altid er sig målsætningen bevidst. Vi må altså stille det krav til vores arbejdsplads, at vi ved, hvad den vil, og hvad den vil med os. Ligesom arbejdspladsen naturligvis kender vores mål, og selvfølgelig kan regne med, at vi arbejder for at nå vores fælles mål.

NYE VEJE

Vi skal ikke bekymre os om fremtiden. Den skal nok klare sig. Om den bliver god eller dårlig bestemmer vi. Du og jeg. Vil vi gå nye veje, og søge nye udfordringer, må vi være bevidste om forholdet mellem frihed og trygghed, mellem individuation og socialisation, og mellem "vil" og "skal".

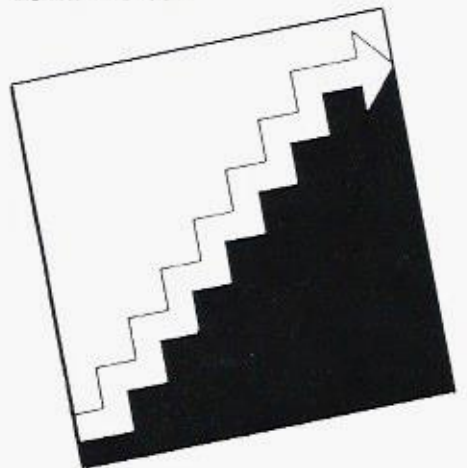
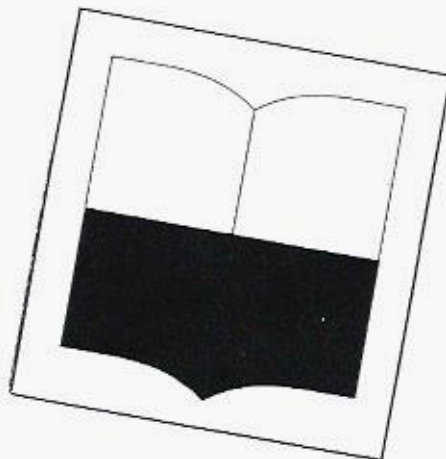
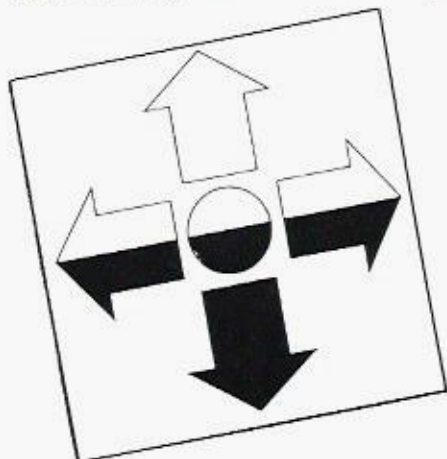
Vi skal sige farvel til vanetænkning, tilpasning og lydighed, for vi går en spændende udvikling i møde.

Der er ingen tvivl om, at vi er midt i en brydningstid. Erhvervslivet ved måske nok, hvad det vil; men ikke rigtigt, hvordan det skal gøres. Man afventer. Når EF's indre marked åbnes i 1992, går det imidlertid stærkt. Det er nødvendigt, at man til den tid har fundet sine ben at stå på.

I denne forbindelse må det slås fast, at winterthur-borgen står rigtig godt rustet. Konturerne af en langsigtet målsætning er så småt ved at aftegne sig. Vi har haget os godt fast i målgrupperne, og har potentialet til at formulere og bearbejde nye. Vores internationale tilknytning betyder, at vi på forhånd har imødegået mange af de problemer, som forsikringsbranchen ellers vil slås med fra 1992.

Kursen er afstukket, og vinden er med os. Hvis vi vil.

Henrik Harder

Jørgen Christiansen, Kolding

Det mener jeg!

Jørgen Christiansen sælger erhvervsforsikringer i Kolding og omegn. Sidste år blev det til en omsætning på 1,8 millioner kroner. Han er eksamineret assurandør, gift med Mette, aktiv håndboldspiller/træner og af temperament noget "kolerisk". Taler man med Jørgen, kan man ikke undgå at opdage, at han har fuld fart på. Generelt er winterthur-borgen et godt selskab at arbejde i, siger han, men på visse områder skal der ske noget (for ikke at sige meget) før vi virkelig kan ekspandere på erhvervssiden.

De problemer Jørgen løber ind i kan indeles i 3 hovedgrupper, antagelsesmæssige, præmiemæssige og betingelsesmæssige. Her vejer de antagelsesmæssige grunde nok tungest og griber i øvrigt kraftigt ind i de præmiemæssige. De antagelsesmæssige grunde "går på" det, at der er for mange ting vi ikke vil, men Jørgen påpeger også en "tung" forretningsgang omkring besigtigelse, risikovurdering og tilbudsgivning. Jeg har oplevet at vente i 3 måneder på en præmie på en produktansvarsforsikring til et meget stort kundeemne. De var ikke særligt varme da jeg endelig fik præmien,

- jeg tror faktisk de grinte lidt af os. Hvad værre var, - det var et emne jeg fik fra min største referencegiver, siger Jørgen. Historien her er ikke enestående, det er et tilbagevendende problem som nok også på lidt længere sigt undergraver eens motivation. Af konstruktive forslag peger Jørgen blandt andet på uddelgering af antagelseskompetence til distrikterne, men også en mere åben dialog imellem teknikere og salgsfolk, vil kunne medvirke til at øge forståelsen for sælgerens problemer. Jeg ved godt, at vore teknikere ikke kan se virksomheden, og jeg har oplevet at et besøg på hovedkontoret virkelig har fremmet forståelsen imellem teknikere og sælgere, hvilket er et skridt i den rigtige retning. Det er dog ikke nok. Vor horisont må udvides når vi ser på hvad vi vil ha' og ikke ha', idet en lille dårlig risiko kan være omgivet af en stor sund forretning. Vore kunder er top professionelle folk, som ønsker totalrådgivning, en optimal service og konkurrencedygtighed.

Per Gulbrandsen

65 kg ny dynamik

Fra og med dette nummer er IN's redaktion udvidet med Malene Erkmann, elev i privat/policeafdelingen, hun afløser Sussanne Ovesen, livafdelingen.

Efter en nysproglig studentereksamen fra Køge Gymnasium 1986 drog Malene ud for at opleve verden.

På to måneder var hun både på spejderlejr i Indien, privatbesøg i Thailand og sprogkursus i Sydney, Australien. Pengene til den lange tur var skaffet gennem rengøringsarbejde og arbejde på en servicestation.

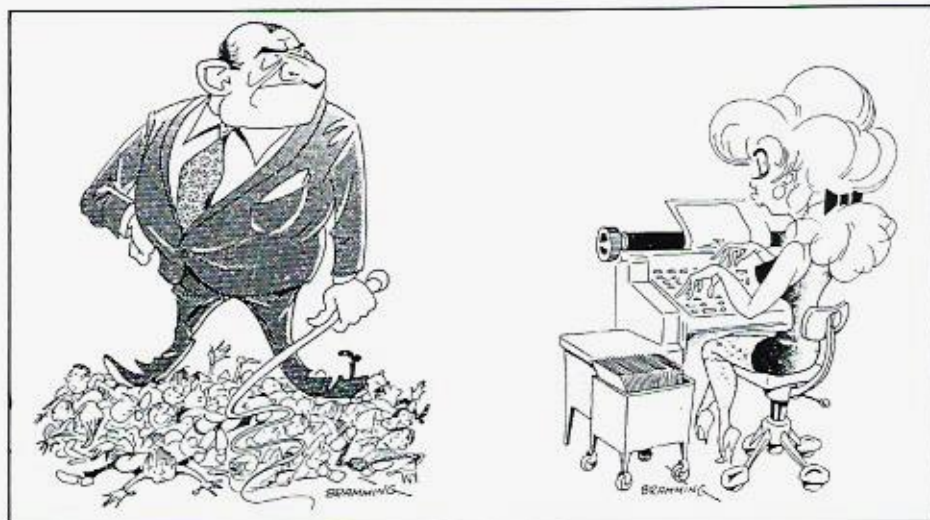

Malene Erkmann

Malene kom til winterthur-borgen i 1987, først som medhjælp i kantinen, derefter i posten og personaleafdelingen, og fra august 1987 som elev i policeafdelingen. Som bevæggrund for at sige "ja-tak" til tjansen i redaktionen, siger Malene, at hun engang drømte om at blive journalist, så dette smager lidt af fugl.

Svend Erik Fisker.

Undvige- manøvrer

Kommunikér

Apropos artiklen FRIHED vs TRYKHEJ, afsnittet MÅL.

I sin bog "viljen vælger virkeligheden" - en bog om personlig effektivitet, refererer Lars Wiberg en engelsk undersøgelse. Den gik ud på at klarlægge, hvorvidt der var overensstemmelse mellem de arbejdsopgaver, som cheferne mente, at deres underordnede havde, og de arbejdsopgaver, som medarbejderne mente, at de havde. Man ville altså se, om de over- og underordnede havde samme opfattelse af, hvad der var sidstnævntes arbejdsopgaver.

Resultatet var meget beskæmmende for de pågældende virksomheder, resultatet viste nemlig, at kun i to (!!!!) procent af tilfældene var der sammenhæng mellem chefernes og medarbejdernes opfattelse.

Konklusionen på en sådan undersøgelse må nødvendigvis blive, at kommunikationen internt i de pågældende virksomheder har været for dårlig. Men hvilken virksomhed tør stille sig op og sige, at der er 100 procent overensstemmelse mellem det arbejde, som medarbejderne mener de skal udføre, og chefernes opfattelse af, hvad der er medarbejdernes opgave? En stillingsbeskrivelse ved ansættelsen, og en regelmæssig revision burde være en

selvfølgelighed i enhver stilling. Og er man i tvivl, burde det være den naturligste ting i Verden, at man spurgte sin nærmeste overordnede, hvad målet med ens arbejde var. Men det er ikke svært at forestille sig lederens forbløffelse og frustration, stillet overfor det spørgsmål af en medarbejder, der har været ansat i flere år.

Ikke desto mindre er det vigtigt, at alle i en organisation trækker på samme hammel, for ellers vil forskellige arbejdsindsatser modarbejde hinanden. Det er samarbejde vi har brug for. Et andet aspekt er, at fælles målsætning er forudsætningen for engagement, "drive", korpsånd og kvalitet.

Der skal ikke herske tvivl om, at spørgsmålet om egne og firmaets forventninger til ens mål og arbejdsopgaver er nødvendigt at stille. Medarbejdersamtaler er det naturlige sted at få afklaret disse spørgsmål. Bruger man dem godt, er de alle tiders værktøj. En effektiv intern kommunikation kan så gøre sit til, at alle altid kender virksomhedens mål.

Resultatet af den førnævnte undersøgelse må være et skræmmebillede for enhver virksomhed. Det er bare om at klø på: kommunikér!

Henrik Harder

De fleste i forsikringsbranchen har oplevet det. I selskabeligt samvær kan man komme til at afsløre ens forsikringserhverv. Og straks bliver man overfaldet af selskabets øvrige gæster med spørgsmål som hvorfor de og de briller, skindjakker, gulvtæpper ikke var dækket i den og den situation. Det er selv sagt umuligt at besvare ethvert spørgsmål på de præmisser.

Det kan derfor være fristende at skjule sit sande professionelle tilhørsforhold bag forskellige forblommende vendinger, der kan imødegå uddybende spørgsmål fra ens medgæster. De videregives hermed vederlagsfrit:

Assurandøren: Jeg beskæftiger mig med rådgivning og gennemførelse af interesseløsninger for privatområdet.

Den nyansatte erhvervsassurandør: Jeg er trainee som area sales assistant med risk management, advice og ekstern marketing som implicit funktionsområde.

Sagsbehandleren: Jeg står for back-up, gennemførelse og viderebehandling af indkomne aftaler, anmeldelser og korrespondance i det hele taget indenfor en snæver kreds af interessekunder.

Den beskedne: Jeg er på kontor.

Henrik Harder

10 i timen

Hver time stjæles 10 cykler i Danmark. Fire af cyklerne forsvinder i Storkøbenhavn.

Den største stigning i antallet af cykeltyverier er sket Frederiksberg politikreds i København. Her blev der stjålet 2.638 cykler i 1987 mod 2.002 i 1986. Det svarer til en stigning på 32%.

Ud af landets 54 politikredse havde de 19 en stigning, i antallet af cykeltyverier, som lå over gennemsnittet, mens 35 lå under. Heraf havde de 17 en direkte nedgang. Størst var nedgangen i Holbæk politikreds. Antallet i Holbæk var faldet 14,9%.

Sidste år udbetalte forsikrings-selskaberne 137 mio. kr. til erstatning for stjalne cykler. Og cykeltyverierne belaster nu familieforsikringens tyveriudbetalinger med 25%.

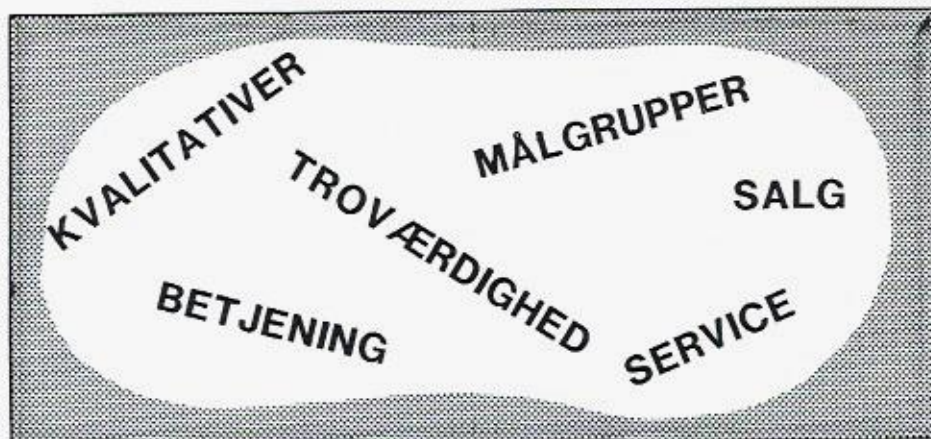
Og da stigningen i antallet af anmeldte cykeltyverier til forsikrings-selskaberne og i udbetaling af erstatninger er så store, vil dette område få høj prioritering ved vending af udviklingen.

Kravene skal være skarpere til cykellåsene. Politiet må nu forlade registrering på papkort og bruge moderne EDB-registrering af stjalne cykler.

Cyklisterne bør nok også overveje at bruge supplerende sikring med kæde og wirelås, da forsikrings-selskabernes minimums låsekrav ikke altid er nok til at forhindre cykeltyveri.

Det må jo være bedre at sikre sig, end at opdage at cyklen er væk.

Lillian Svenstrup

Mål

Som assurandør bliver der sat forskellige mål for en. Det gælder således, at man på årsbasis skal nå et vist antal begæring, en produktion af en given størrelsesorden, og at denne produktion skal fordele sig efter en nærmere angivet nøgle mellem forskellige brancher og målgrupper. Dette er de rent kvantitative mål.

Der er dog også kvalitative mål, man som assurandør må stille. Det drejer sig om service. Service er en selvfølgelig. Og service i denne forstand er bl.a. rådgivning og bistand til eksisterende kunder. Det er jo også denne form for service, vi "sælger" os på. Service er for assurandøren en så selvfølgelig del af det daglige arbejde, at mange måske mener, at det ikke skulle være nødvendigt at nævne her; og i det hele taget have det med i sin målsætning. Men når jeg har valgt at have det med, skyldes det den simple kendsgerning, at kun ved at være sig sine mål bevidst, kan man udføre bevidste handlinger.

Det andet kvalitative mål, assurandøren stiller, drejer sig om rådgivning i forbindelse med etablering af forsikringer. Det gælder nemlig ikke blot om at få tegnet det rigtige antal forsikringer, men også de rigtige forsikringer for kunden. Kunden skal sige "ja tak" til assurandørens forslag, fordi kunden kan se, at det er en fornuftig løsning.

De to ovennævnte mål hænger sammen med et tredje, og for branchen på langt sigt meget vigtigt mål, nemlig vores troværdighed.

Per refererede i vores julenummer 1987 en "image-undersøgelse", som Børsens Nyhedsmagasin havde foretaget, og som viste, at forsikringsbranchens troværdighed havde det meget dårligt. Skal vi rette op på det, må vi sikre os, at kundebejtjeningen er helt i top.

Det er klart, at et bedre image giver bedre kunder, altså mere stabile kunder. Et image kan man rette op på ved hjælp af reklamer, eller ved at give en rigtig god kundebejtjening. Bruger man reklamer til dette, er det kun på overfladen, at ens image bliver bedre. Man har reelt ikke gjort noget, der kan forbedre ens troværdighed. Hvorimod kundebejtjeningen er alfa og omega.

Der er for mig ingen tvivl om, at der er sammenhæng mellem de kvalitative og de kvantitative mål. Sådan at forstå, at når man sine kvalitative mål, er der større sandsynlighed for, at man når sine kvantitative mål. Det er imidlertid en langsigtet proces. Måske går der to-tre år, før det viser sig i produktions-tallene. Men vi må også tænke på langt sigt. Tænke længere end til den næste produktionsliste.

Henrik Harder

AIDS

2 millioner kroner uddelt til AIDS-projekter.

Assurandør-Societetet uddelte d. 18. maj 1988 2 millioner kr. fra det danske forsikringserhverv til AIDS-projekter. Den økonomiske støtte blev givet til såvel forebyggende oplysningsarbejde som til forskningsprojekter, der søger at finde helbredelsesmuligheder for AIDS.

Formanden for Assurandør-Societetet, direktør Bent Møller Hansen sagde ved uddelingen, at det var den første af en række kommende uddelinger, idet forsikringserhvervet havde besluttet at yde i alt 10 mio. kr. til bekæmpelse af AIDS i de nærmeste år. Overlæge Lone de Neergaard, Sundhedsstyrelsens AIDS-sekretariat, der sammen med Bent Møller Hansen forestod uddelingen, udtalte, at

det var glædeligt, at forsikringserhvervet på denne måde aktivt bidrager til bekæmpelsen af AIDS i Danmark, og at det var meget tilfredsstillende at se, at så mange forskelligartede projekter blev støttet økonomisk.

Blandt de 10 projekter, der i dag fik forsikringserhvervets støtte, er en kommende film "AIDS og hospitalsmiljøet" af instruktøren Dola Bonfils, der modtog 600.000 kr. Psykologen Bobby Zachariae modtog 230.000 kr. til et projekt, der skal undersøge, om det er muligt at påvirke immunfunktionen hos HIV-positive ved psykologisk stimulation - et spændende projekt set i lyset af, at de medicinske behandlingsmuligheder endnu ikke har givet tilfredsstillende resultater.

Lillian Svenstrup

Løse forbindelser

I den sidste tid har vi alle oplevet problemer med omstillingen på hovedkontoret.

Venligst forespurgt bedyrer Birthe Weston og Hanne Jønsson, at det ikke er dem, der piller ved forkerte knapper, men derimod "automaten" på 1. sal, der driller.

Hvorfor - ved teknikkerne ikke, mange gode forslag har været forelagt, men altså må vi håbe, at det bedrer sig selv.

PS - iøvrigt betyder en "fremmed" stemme i røret ikke nødvendigvis, at du er havnet et forkert sted. Det kan være, at det er den nye receptions dame, Lis Rasmussen, der har taget telefonen.

Svend Erik Fisker.

Ny ansvarshavende redaktør

Efter at have ledet det kreative arbejde i redaktionen for IN fra dennes spæde start, har Verner Eg nu overladt pladsen til Lillian Svenstrup, uddannelsesafdelingen.

Nye kræfter bringer som altid nye pust fra fjerne himle, men da Lillian jo i høj grad også tidligere har deltaget i det redaktionelle arbejde, skal dette opfattes som en opfordring til DIG om - også fremover - at bringe DIT bidrag til den offentlige debat.

Et blad som IN - endsiqe dennes redaktion - trækker ikke sig selv gennem udgivelserne. Intern Information skal komme indfra.

Lillians ambitioner med jobbet er at fortsætte som intet var hændt!

Hun vil fungere som øverste myndighed, men hovedsaglig ikraft af, at hun med sin geografisk rigtig placering, befinder sig i tingenes centrum.

Men... held og lykke og et klap på skulderen med på vejen til ... Lillian.

Marlene Erkmann.

Eksotisk Forsikring

"Wenn jemand eine Reise tut, kann er was erzählen." Det siger de jo syd for grænsen, og der nok noget om snakken.

Hos familien Larsen i Værløse havde vi besluttet at fejre kinesisk nytår i Singapore, hvilket fandt sted 17. - 18. februar 1988, i Dragens år. At vi fik den ide skyldes, at min kone Joyce er født og opvokset i Singapore, vi boede derude i 1983, og kom derpå til Danmark.

Siden da har vi med jævne mellemrum været på familiebesej i den lille republik ved Ækvator, og da vi rejste ud til nytåret, fik jeg tanken: Hvordan arbejder en assurandør hos Winterthur i Singapore?

Jeg fik et interview med en salgsleder over en særdeles hyggelig frokost, men før jeg refererer vor samtale, bør jeg nok indledningsvis tegne et portræt af Singapore, fordi markedet er vidt forskelligt fra vores - i enhver henseende.

Singapore er en republik på 618 km², på størrelse med Bornholm, beliggende syd for Malaysia, ca. 140 km nord for Ækvator. Befolkningen er på 2,6 million indbyggere, hvoraf 70% er kinesere, 20% malayer, 5% er indere og resten er hvide og eurasiatiske (blandet europæisk/asiatisk race.) Landet fik sin selvstændighed fra Storbritannien den 9. august 1965, og siden er udviklingen gået utroligt stærkt. Siden da har landet været ledet af premierminister Lee Kuan Yew, der med stor dygtighed har ført sit land ind i det 21. århundrede, og gjort Singapore til en økonomisk magtfaktor i Sydøstasien. I dag er republikken ifølge OECD blandt verdens 20 rigeste lande.

Singapore er Østens Schweiz, banker, og forsikringselskaber sætter sit præg. Man lever af handel og skibsfart. Singapore er verdens næststørste havn. Landet importerer råvarer og halvfabrikata der forædles, og eksporten består af færdigvarer, der hovedsagligt sælges til de øvrige ASEAN lande (Malaysia, Thailand, Philippinerne, Brunei, Indonesien), Japan, USA, og EF. Til trods for, at Singapore ingen råstoffer har, eller landbrug, kan man alligevel fremvise et solidt overskud på handelsbalancen over for udlandet, og det

er med europæiske øjne ganske imponerende.

Det var i korte træk Singapore's historie og baggrund.

Jeg vil nu berette om mit interview med salgsleder Eric Tan.

Vi aftalte at mødes på Winterthurs kontor kl 1200.

Jeg tog en taxi fra Fulton Avenue til Norwich-Winterthur (Far East) Ltd, 17-01, 143 Cecil Street, Singapore 0106. Adressen dækker over en imponerende bygning i glas, aluminium og beton i byens såkaldte CBD (Central Business District).

Eric Tan bød mig velkommen i receptionen, og vi tog elevatoren ned i parkeringskælderen. Han spurgte om jeg spiste stærk krydret mad, hvilket jeg bekræftede, og vi kørte. Jeg noterede med tilfredshed at vi kørte til bydelen Serangoon, kendt som "Little India", hvor hovedparten af den indiske befolkning bor, men blev dog overrasket over, at vi skulle spise på et typisk kinesisk "hawker centre", en ydmyg udendørs restaurant. Det passede mig fint! Frokosten bestod af nudler med kinarejer, østers-sauce og chili, skyllet ned med øl. Men lad os nu høre, hvordan Norwich-Winterthur arbejder i Singapore.

Eric Tan overraskede mig ved at berette, at livsforsikringer beskæf-

tigede man sig ikke med i selskabet. Markedet var alt for lille, så den slags overlod man til et andet schweizisk selskab, det hedder Zürich! Dem havde man et glimrende samarbejde med, og årsagen skal findes i republikkens struktur og sociale opbygning. I Singapore er det således, at en ansat betaler 25% af sin løn til CPF, arbejdsgiver betaler 10% til CPF, hvilket står for Central Provident Fund, i Danmark kendt som ATP. Disse penge er en pension, der udbetales ved det fyldte 55. år, skattefrit naturligvis. Det indebærer i alt sin enkelthed, at har man været erhvervsaktiv hele sit liv, kan man i ro og mag trække sig tilbage som millionær i en alder af 55, hvilket naturligvis eliminerer motivationen til at etablere en privat pensionsordning. Arbejdstageren kan tillige fratragke sin CPF-ydelse i skat, der er et loft på S\$ 5.000,- årligt (S\$ = Singapore Dollar, 1 S\$ = kr. 3,20), samme regel gælder for arbejdsgiver. Opsparingen i CPF kan dog udbetales før pensionsalderen, hvis man køber egen bolig, det være sig hus eller lejlighed, og dermed finansiere købet af ejendom delvist. Det skal i denne forbindelse siges, at 80% af befolkningen bor i egen bolig, og blot 20% bor til leje.

Til højre Eric Tan, salgsleder hos Norwich-Winterthur

Empress place food centre. Her spiser man frokost for \$ 2,- Det smager pragtfuldt!

Befolkningen er ganske enkelt ikke mindet for køb af forsikringer, det er blot den bedre stillede del af befolkningen der er opmærksomme på værdien og fordelene ved at købe livsforsikringer, derfor er markedet for livsforsikringer ikke særligt stort. Det er således blot de selvstændige erhvervsdrivende, som ikke har fordelene ved CDF, der har interesse i at tegne pensionsordninger, da de ikke har dækning gennem CDF, men igen, interessen er ikke særlig stor. Winterthurs styrke ligger i erhvervsforsikringer, og en del privatforsikringer.

Som i Danmark er eksempelvis autoforsikringer ikke nogen særlig god forretning, og til min skuffelse måtte jeg erfare, at heller ikke sø- og transportforsikringer var selskabets stærke side. På dette område er konkurrencen tilsyneladende for hård for selskabet. Winterthur har ialt 31 ansatte i Singapore, heraf 6 indendørs assurandører, der producerer 1/3 del af selskabets omsætning. Resten kanaliseres gennem agenter og mæglere, der sælger for selskabet. Hvordan er så konkurrencen? Ja, man har nok en tarif med alle præmier, men hvad den bruges til, kan jeg stadig fundere over. Kunden bestemmer i nogen grad, hvor meget han vil betale i præmie, man handler om prisen, det er udbud og efterspørgsel i yderste konsekvens, faktisk kan to mæglere, der begge repræsenterer Winterthur, sidde hos en kunde og konkurrere om præmien, og den billigste vinder! Denne markedsmekanisme er dog kun gældende på skadesforsikringen, hvor mægler kan repræsentere flere forsikringsselskaber.

Hvad angår livsforsikringer er assurandøren bundet til et selskab, og kan ikke "handle" på samme måde. Den stramme lovgivning vi kender i

Danmark er på ingen måde gældende i Singapore. Her er det markedets frie kræfter, der gælder. Winterthur assurandør er fastlønnede, hvorimod agenter og mæglere er provisionslønnede efter følgende skabelon: Ved tegning ydes for 1. år 60% provision, 2. år giver 15%, og fra 3. år til 6. år ydes 5% af præmien.

Salgsleder Eric Tan havde svært ved at begribe den enorme travlhed, der hersker hos danske assurandører op til årsskiftet, der jo bunder i vort skattesystem, men kunne dog godt forstå danskernes lyst til at investere, på de præmisser, hvorunder vi arbejder qua lovgivningen. Faktisk var han interesseret i at tegne en livsforsikring hos mig, da han blev bekendt med vort rentefkast, der ligger væsentligt over den rente, man kan opnå i Singapore. Desværre havde jeg ingen begæringer med mig, og jeg kan

spekulere på, hvordan man ville takle en sådan begæring hos vennerne i livafdelingen, om en sådan var kommet ind!

Det var for mig en oplevelse at erfare, hvorledes Winterthur opererer i Det fjerne Østen, det var yderst interessant at møde kolleger på den anden side af kloden, i et land jeg kender så godt. Næste gang jeg kommer til Singapore vil jeg invitere Eric Tan på en frokost ved Empress Place, næde ved folden. Så skal vi spise "beef kway teow", der består af nudler, fint skåret oksekød, med chili, bønnespirer og koriander, dertil serveres øl, og det hele koster cirka 50 kroner.

Hvis mine kolleger rejser udenlands, til et sted hvor Winterthur er repræsenteret, og det er vi jo mange steder, kan jeg varmt anbefale, at få en snak med vore folk på stedet, det er hyggeligt, belærende, og motiverende. Hvis turen går til Singapore, står jeg gerne til rådighed med en "staldfidus" eller to, det er en oplevelse, jeg gerne deler med andre.

Erik Larsen.

Singapores parlament

winterthur borgen-forsikring

IN er et medarbejderblad for
winterthur-borgen a/s.

IN kommer fire gange om året.

Ansvars-
havende
redaktør: Lillian Svenstrup

Redaktion: Malene Erkmann
Peder Toft
Henrik Harder
Svend Erik Fisker
Bjarne Bukdahl
Per Guldbrandsen

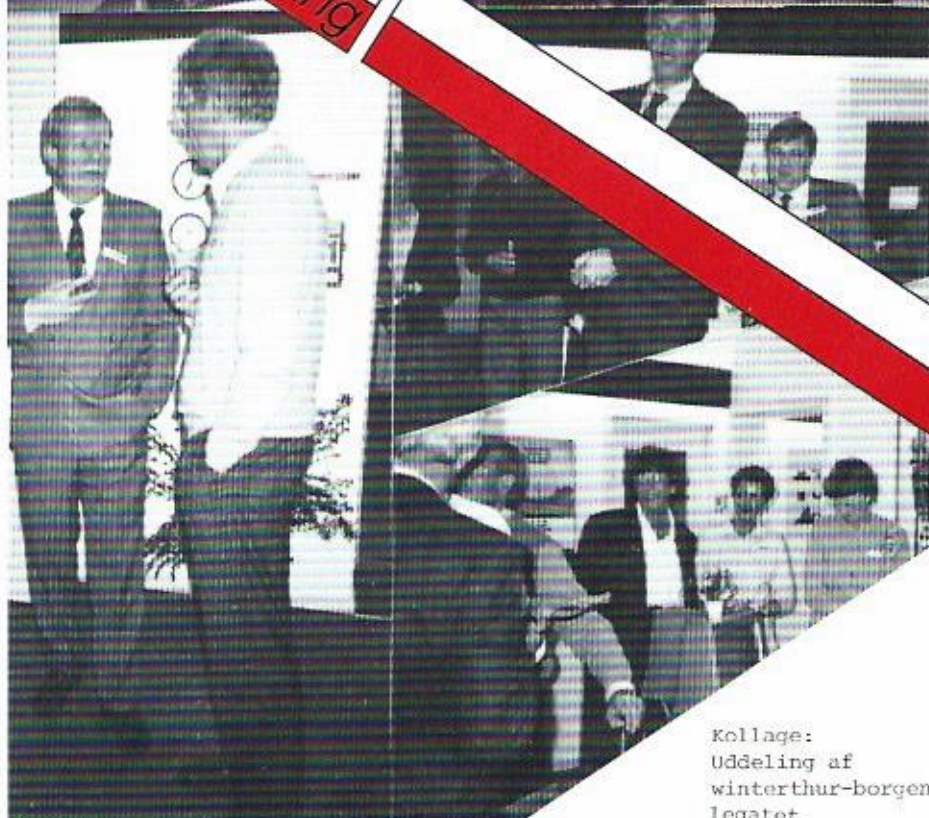
Udgiver: winterthur-borgen a/s
Halmtorvet 20
1700 København V.

Tryk: Standard Trykkeriet

Sidste frist for stof
til næste nummer:
16. september 1988

Oplag: 550

Medlem af Dansk Personaleblads-
forening.

Kollage:
Uddeling af
winterthur-borgen
legatet